

УДК 811.163.1+811.161.2]’36’373’38’42’25-112

**МОЛИТВА ІВАНА ЗОЛОТОУСТОГО
НА КОЖНУ ГОДИНУ ДНЯ І НОЧІ:
ЦЕРКОВНОСЛОВ'ЯНСЬКИЙ ТА УКРАЇНСЬКІ ТЕКСТИ**

Любов ФЕДИК, Оксана ЛАЗОР

*Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Університетська, 1, Львів, 79000
Кафедра слов'янської філології*

У статті розглядаються граматичні, лексичні та стилістичні особливості тексту Молитви Івана Золотоустого на кожен годину дня і ночі церковнослов'янською та українською мовою. Робиться акцент на необхідності створення богослужбових та молитовних текстів, спільних для різних християнських конфесій.

Ключові слова: історія перекладу, церковнослов'янська мова, українська мова, зіставлення текстів, християнські конфесії.

Мова дає людям можливість спілкуватися між собою та звертатися до Бога, висловлюючи йому свої почуття. Позбавлення дару мови трактується у Біблії як кара Господня (Лк 1:20). Мова, за Біблією, є також причиною незрозуміння між людьми через гріх, скоєний ними під час будівництва Вавилонської вежі (1 М). На п'ятдесяті день після воскресіння Ісуса Христа, коли всі апостоли зібралися разом, “зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язика поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав” (Дії 2:2–4). Усі ж ті, які були свідками цієї події – “парф'яни та мідяни та еламіти, також мешканці Месопотамії, Юдеї та Каппадокії, Понту та Азії, і Фрігії та Памфілії, Єгипту й лівійських земель край Кірени, і заходжі римляни, юдеї й нововірці, крит'яни й араби” – почули, що розповідають вони про діла Божі їхніми мовами (Дії 2:7–11). Таким чином, Церква від самого свого народження є Церквою Вселенською: вона звертається до людей їхньою рідною мовою й об'єднує їх в єдиній похвалі чудес Господніх (Іс 66:18; Об 5:9, 7:9).

Після офіційного прийняття християнства у 988 р. Церква в Русі-Україні спочатку послуговувалася староцерковнослов'янською, а згодом – церковнослов'янською мовою. Проте вже у часи Володимира Святославовича та Ярослава Мудрого мало хто міг зрозуміти сказане чи прочитане цими мовами, тому проповіді, на вимогу князів і народу, проголошувалися народною українською мовою, а не грецькою чи церковнослов'янською, як пропонували візантійські ієрархи і болгарські священники, котрі відігравали помітну роль у Київській митрополії¹.

¹Жукалюк М., Степовик Д. Коротка історія перекладів Біблії українською мовою. Київ, 2003. С.14.

**JOHN CHRYSOSTOM'S PRAYER FOR EVERY DAY AND NIGHT:
CHURCH SLAVONIC AND UKRAINIAN TEXTS**

Lyubov FEDYK, Oksana LAZOR

*L'viv Ivan Franko National University
1, Universytets'ka Str., L'viv, 79000
The Chair of Slavonic Philology*

The paper deals with grammatical, lexical and stylistical peculiare features of John Chrysostom's for every day and night Prayer text in the Church Slavonic and the Ukrainian languages. The necessities of the liturgies and prayerful texts, which will be common for different Christian practices, are stressed.

Key words: history of translation, Church Slavonic language, Ukrainian language, comparison of the texts, Christian practices.

Стаття надійшла до редколегії 14.11.2006
Прийнята до друку 28.12.2006